

ע"פ 46373/01/16 - שלמה מירו -התייצב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

05 מאי 2016

עפ"ת 46373-01-16 מירו נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'יניאנו
המעורר
שלמה מירו -התייצב
על ידי עו"ד עודד הכהן

נגד
המשיבה
מדינת ישראל
על ידי עו"ד ליטל שירי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המעורר הועמד לדיון בעבירה של נהיגה בשכרות (תחת השפעה של סמים) מכוח סרוב לבצע את הבדיקה.

הדיון נקבע ל-9.9.15 ותאריך הדיון הודע למעורר.

ב-6.9.15 הגיש המעורר בקשה לדחות את הדיון שנקבע ל-9.9.15 ונימק את הבקשה בכך שביום למחרת הוא עומד להתחתן.

בית המשפט נעתר לבקשת הדחייה ודחה את הדיון ל-21.10.15.

המעורר לא התייצב לדיון ב-21.10.15 ונשפט בהעדרו. המעורר נידון לשני שנות פסילה ותשלום קנס בסך 1,500 ₪.

ב-23.12 הגיש המעורר באמצעות ב"כ בקשה לביטול פסק הדין של בית משפט קמא.

בבקשה נטען כי הנאשם או ב"כ לא קיבלו הודעה על מועד הדיון ולהפתעתו נודע לו על השפיטה בהעדר וגזר הדין רק ביום 21.12.15 עם קבלת ההתראה מהמרכז לגביית קנסות.

ב"כ המעורר הדגיש בבקשה כי בניגוד לאמור בפרוטוקול המבקש (המעורר) מעולם לא קיבל הזמנה לדיון הנדחה ב-21.10.15 ובמערכת נט המשפט אין אזכור למסירת ההזמנה לידי המבקש.

עמוד 1

עוד נטען כי למערער טענות של ממש הנוגעת לעבירה עצמה וזכותו כי יהיה לו יומו בבית המשפט.

בית משפט קמא דחה את הבקשה וציין כי הנאשם הגיש בקשת דחייה ולא התייצב למועד שהיה קבוע לדיון ליום 9.9.15. לכן ידע או היה עליו לדעת כי הדיון נדחה והיה עליו לברר מהו מועד הדיון הנדחה. משכך היה לראותו כמי שהוזמן כדיון ולא התייצב ולכן גם נידון בהעדר.

בנוסף, החליט בית המשפט לקבוע דיון במעמד שני הצדדים.

בדיון שהתקיים ב-30.12 דחה בית המשפט את הבקשה והשאיר את פסק הדין על כנו. בית המשפט ציין בהחלטה כי המערער זומן כדיון ובאשר לחשש לגרימת עיוות דין, ציין בית המשפט כי לא שוכנע כי נגרם למערער עיוות דין במיוחד נוכח הסכמתו לכך שבכך התגלה מכשיר לעישון סמים והנאשם סירב לבצע בדיקה לאיתור סמים בגופו.

על החלטה זו של בית משפט קמא הוגש הערעור שפניי.

בהודעת הערעור חזר ב"כ המערער על עיקרי הדברים שנטענו בבקשה בבית משפט קמא והדגיש כי המערער לא קיבל הודעה על דחיית מועד הדיון. באשר לטענה של עיוות דין, ציין ב"כ המערער כי למערער סיבות טובות המצדיקות להעתר לבקשה ויש לתת לו יומו בבית המשפט.

בדיון בפניי חזר ב"כ המערער על טיעוניו וחזר והדגיש כי המערער לא זומן לדיון, לא ידע על מועד הדיון ומשכך טעה בית המשפט משקבע כי המערער זומן כדיון.

ב"כ המערער הפנה למסמך ג' שצורף להודעת הערעור. מסמך זה היא בקשת הדחייה שכתב המערער בכתב ידו ושלה לבית המשפט כדי לדחות את הדיון שהיה קבוע ל-6.9. בכתרת המכתב רשם המערער "בבקשה ליצור איתי קשר בפקס או בטלפון" (ציונו מספרי הפקס והטלפון).

לטענת ב"כ המערער משיקש המערער באופן מיוחד להשיב לו לגבי המועד הנדחה בפקס או בטלפון והוא לא נענה, די בכך כדי להצדיק את הטענה שלו שהוא לא ידע על מועד הדיון והמתין להודעת מזכירות.

באשר לטענה של עיוות דין, טען ב"כ המערער כי המערער אמנם סירב לבצע את הבדיקה שביקש השוטר, אבל השוטר לא הסביר לו מה משמעות הסירוב ומשכך די בטעם הזה כדי לקבוע שאם לא יבוטל פסק דינו של בית משפט קמא ייגרם עיוות דין למערער.

ב"כ המערער הודיע שבמידה ובית המשפט ידחה את הבקשה לביטול פסק הדין הוא מבקש להתערב בעונש ולסווג את הפסילה באופן שיותר למערער להמשיך ולנהוג לצורכי עבודתו במהלך היום ולנסוע נסיעתו בסופי השבוע. נטען כי הנהיגה לפרנסתו של המערער ואם לא יוחזר לו רישיון הנהיגה ישמט מטה לחמו.

ב"כ המשיבה מתנגדת לקבלת הערעור על כל חלקיו.

באשר לזימונו של המערער לבית המשפט, ציינה ב"כ המערער כי אין ממש בטיעוני המערער שהוא לא ידע על המועד הנדחה, היא הציגה לעיוני אישור מסירה לכתובת ברח' בן גמליאל שם מתנוססת חתימתו של המערער כי מי שקיבל את דבר הדואר הרשום לגבי דחיית הדיון. היא ציינה כי דבר הדואר הגיע לכתובת הרשומה של המערער במשרד הפנים ואם המערער שינה כתובתו היה עליו לבצע את השינוי במשרד הפנים, משלא עשה כן, אין לקבל טענתו של דבר הדואר הגיע לא לכתובתו. בנוסף, ציינה כי משהגיש המערער בקשה לדחיית הדיון מוטלת עליו החובה לברר המועד הנדחה ואם לא עשה כן אין לו להלין אלא על עצמו.

באשר לטענה של עיוות דין, ציינה ב"כ המשיבה כי הוסברה למערער המשמעות של הסירוב שלו לבצע את הבדיקה והמערער גם נתן הסבר באותו מעמד מדוע הוא מסרב לבצע את הבדיקה וההסבר שנתן הוא השימוש שלו בסמים עובר לנהיגה ובמהלך התקופה האחרונה.

ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה להתערב בעונש בעניין הפסילה.

לאחר ששמעתי טיעוני באי כוח הצדדים ונתתי דעתי למסמכים שהוצגו בפניי, אני מחליטה לדחות את הערעור על כל חלקיו.

המערער זומן כדין לדיון ולא התייצב. המערער חתם על אישור המסירה ונשגב מבינתי כיצד הוא חוזר וטוען שלא הייתה מסירה כדין. החתימה המופיעה על אישור המסירה היא לכאורה חתימתו. המסירה בוצעה על פי הכתובת הרשומה של המערער במשרד הפנים רח' בן גמליאל היא הכתובת שמדבריו התגורר שם בבית הוריו עד לאחר ששינה כתובתו. לציין שהכתובת שונתה במשרד הפנים לאחר שניתן גזר הדין בתיק זה.

באשר לטענה של עיוות דין, לא שוכנעתי כי דחיית הערעור תגרום לעיוות דין למערער. הוסברו למערער תוצאות סרובו לבצע את הבדיקה, המערער סירב לבצע את הבדיקה באופן מודע והודה בפני השוטר שהוא משתמש בסמים. זאת ועוד במכונית בה נהג נתפס כלי לעישון סמים.

הערעור הוגש כנגד החלטת בית משפט קמא שלא לבטל את פסק הדין, לא הוגש ערעור לעניין העונש ולפיכך אינני סבורה כי זה הדיון המונח בפניי. אוסיף למעלה מן הצורך כי בקשה ב"כ המערער לסווג את הפסילה באופן שיותר למערער להמשיך ולנהוג לצורכי עבודתו, אין בה היגיון. משמעות הבקשה היא בעצם לבטל את הפסילה, להותיר את הפסילה רק לסופי שבוע.

סיכומי של דבר, הערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ו, 05/05/2016 במעמד הנוכחים.

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

קלרה רג'ניאנו , שופטת עמיתה